

Arrest

nr. 167 108 van 3 mei 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 30 april 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 april 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 april 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 februari 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 maart 2016.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 april 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 20 april 2015.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij werd gerepatrieerd. Het beroep lijkt derhalve zonder voorwerp te zijn geworden.”

2.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. Op 8 maart 2016 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 12 april 2016, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 29 februari 2016 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld:

“De advocaat van VzP merkt vooreerst op dat de schending werd opgeworpen van internationale rechtsartikelen, waaronder artikel 8 van het EVRM. Deze moeten ten gronde worden onderzocht, ook al is VzP ondertussen gerepatrieerd. Alleen zo kan in overeenstemming met artikel 13 van het EVRM een effectief rechtsmiddel worden geboden. Indien de vordering onontvankelijk wordt bevonden omwille van de repatriëring van VzP, dan verzoekt de advocaat van VzP om in het arrest op te nemen dat de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer is verdwenen door de repatriëring en dat de bestreden beslissing geen enkel rechtstreeks of onrechtstreeks rechtsgevolg meer kan teweegbrengen. Voor het overige verwijst de advocaat van VzP naar de stukken die werden neergelegd.”

2.4. In de mate waarin de advocaat van de verzoekende partij de schending aanvoert van artikelen 8 en 13 van het EVRM en hiervoor verwijst naar hetgeen in het verzoekschrift wordt uiteengezet, merkt de Raad op dat de advocaat van de verzoekende partij met voormeld betoog geen elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de vaststelling uit voornoemde beschikking waarin wordt vastgesteld dat het beroep zonder voorwerp is. De Raad merkt op dat de verzoekende partij ter terechtzitting erkent dat deze laatste het Belgisch grondgebied heeft verlaten, en dat het bestreden bevel uitvoering gekregen heeft waardoor het uit het rechtsverkeer is verdwenen en het beroep zonder voorwerp is geworden, zodat de vraag naar het belang van de verzoekende partij of naar de juistheid van de beschikking zich niet meer stelt en de verzoekende partij voormelde schending niet dienstig kan aanvoeren.

2.5. Voor zover de verzoekende partij op 8 maart 2016 heeft gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar heeft gemaakt dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting met haar kritiek derhalve in het geheel voorbijgaat aan de vaststellingen uit voormelde beschikking en voor het overige verwijst naar de neergelegde stukken, laat de Raad gelden dat de verzoekende partij op die manier niet aannemelijk maakt dat de beschikking onterecht werd genomen.

Het beroep is zonder voorwerp.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is zonder voorwerp. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend zestien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU